

Παναγυρίζει η συγκυβέρνηση για τη μείωση της ανεργίας στο 25,5% το τρίτο τρίμηνο του 2014 από το 27,2% το αντίστοιχο τρίμηνο του 2013. Μάλιστα, παρουσιάζουν την εξέλιξη αυτή ως απόδειξη της επερχόμενης “ανάπτυξης”, υπό την προϋπόθεση βέβαια ότι δεν θα διασαλευτεί η “πολιτική σταθερότητα” της χώρας, κάτι που μόνο η συγκυβέρνηση μπορεί “να εγγυηθεί” και να μας “εξασφαλίσει”.

Σήμερα δεν θα μιλήσω για τα εκατομμύρια μικρά και μεγάλα δράματα που κρύβονται πίσω από τους 1.229.400 ανέργους. Θα προσπαθήσω, όμως, να αποδείξω με τη δύναμη των αριθμών, όπως αυτοί καταχωρούνται στους στατιστικούς πίνακες της ΕΛΣΤΑΤ, πόσο αμελητέο είναι το “επίτευγμα” της μνημονιακής συγκυβέρνησης, σε σύγκριση πάντα με το “μέγα πλήθος” των ανέργων, αλλά λαμβάνοντας υπόψη και ορισμένα ακόμη ποιοτικά χαρακτηριστικά της ανεργίας, στα οποία οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης αποφεύγουν να αναφερθούν.

Στο πιο τουριστικό τρίμηνο του έτους, λοιπόν, ο αριθμός των ανέργων μειώθηκε κατά 90.900 άτομα σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2013, ενώ ο αριθμός των απασχολούμενων αυξήθηκε κατά 50.800 άτομα. Δηλαδή, **η αύξηση της απασχόλησης ήταν πολύ μικρότερη από τη μείωση της ανεργίας, καθώς οι νέες θέσεις απασχολούμενων αντιστοιχούν μόλις στο 56% των θέσεων που αφαιρέθηκαν από τις λίστες της ανεργίας.**

Αλήθεια, τι απέγιναν οι θέσεις που “δεν αναπληρώθηκαν”; Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, **ένα μέρος των ανέργων που φαίνεται “να εξαφανίζονται”, αντιλαμβανόμενοι προφανώς ότι δεν έχουν καμιά ελπίδα να βρουν κάποια απασχόληση, τοποθέτησαν τους εαυτούς τους στον “μη οικονομικά ενεργό πληθυσμό, ο οποίος αυξήθηκε κατά 8.100 άτομα.**

Επιπλέον, **μειωμένο κατά 37.700 άτομα εμφανίζεται το εργατικό δυναμικό της χώρας.** Αν από τον αριθμό αυτό αφαιρεθούν οι 8.100 “απόμαχοι”, προκύπτει μια μείωση του πληθυσμού της χώρας άνω των 15 ετών της τάξης των 29.600 ατόμων. Στον αριθμό αυτό περιλαμβάνονται, κατά τη γνώμη μου, **οι εργαζόμενοι που ξενιτεύονται αναζητώντας εργασία, στη συντριπτική τους πλειονότητα νέοι με υψηλή μόρφωση και ειδικευση.**

Ίσως κάποιοι να ισχυριστούν ότι η αύξηση της απασχόλησης κατά 50.800 άτομα δεν είναι και μικρό επίτευγμα στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε. Κατά την άποψή μου, **το μέγεθος του “επιτεύγματος” σχεδόν μηδενίζεται, αν λάβουμε υπόψη ότι αυτό επιτεύχθηκε σε ένα τρίμηνο που καταγράφηκε “ανάπτυξη” 1,6% σε σταθερές τιμές, τη στιγμή μάλιστα που η “βαριά βιομηχανία” της χώρας, ο τουρισμός, κατέρριπτε κάθε προηγούμενο ρεκόρ σε ότι αφορά στις αφίξεις τουριστών.**

Όμως, όπως προαναφέραμε, η ανεργία και κυρίως η απασχόληση έχουν κάποια ιδιαίτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά, τα οποία “δεν βολεύουν” όσους επιλέγουν να θριαμβολογούν αναπαράγοντας τις πρώτες σελίδες των δελτίων Τύπου και στηρίζοντας την επιχειρηματολογία τους στη μείωση των ποσοστών ανεργίας, παραβλέποντας ανάμεσα δεν υπάρχουν τείχη ανάμεσα στους απασχολούμενους και στους ανέργους. Ιδιαίτερα μάλιστα, **μετά την “απελευθέρωση” της αγοράς εργασίας, εκατοντάδες χιλιάδες συνάνθρωποί μας κινούνται για μήνες ή και για χρόνια μέσα στο “θολό τοπίο” της ημι-απασχόλησης ή της μισο-ανεργίας, με απολαβές που κυμαίνονται από ένα συμβολικό χαρτζιλίκι μέχρι 200 άντε 300 ευρώ το μήνα. Η κατηγορία αυτή των “απασχολούμενων” διευρύνεται με αλματώδεις ρυθμούς τα τελευταία χρόνια.**

Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι στην κατηγορία των απασχολούμενων της ΕΛΣΤΑΤ και της Eurostat περιλαμβάνονται όσοι δηλώνουν ότι έχουν “εργαστεί επ’ αμοιβή ή σε οικογενειακή επιχείρηση”, τουλάχιστον μία ώρα κατά την εβδομάδα που διενεργήθηκε η έρευνα εργατικού

δυναμικού”.

Η ΕΛΣΤΑΤ εκδίδει σε τακτά χρονικά διαστήματα δελτία Τύπου με στοιχεία για την ανεργία και την απασχόληση. Όμως, δελτία για τους ημι-απασχολούμενους ή μισο-άνεργους δεν εκδίδονται και οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να τα αναζητήσουν στις σχετικές “χρονοσειρές” της Στατιστικής Αρχής.

Τι προκύπτει, λοιπόν, αν ανατρέξουμε στις “δυσπρόσιτες” για τους πολλούς “χρονοσειρές”; Έχουμε και λέμε, λοιπόν, αναφερόμενοι πάντα στο τρίτο τρίμηνο του 2014 σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2013.

Στην κατηγορία “εργάζεται, όχι υποαπασχολούμενος” καταγράφηκαν φέτος 3.336.500 άτομα, έναντι 3.317.900 ατόμων ένα χρόνο πριν. Δηλαδή, προκύπτει μια καθαρή αύξηση 18.600 ατόμων.

Δηλαδή, από τις επιπλέον 50.800 θέσεις εργασίας που μας προέκυψαν φέτος, μόλις οι 18.600 είναι θέσεις πλήρους απασχόλησης ή μερικής με χρόνο απασχόλησης πάνω από 4 ώρες ημερησίως.

Στην κατηγορία “υποαπασχολούμενος” καταγράφηκαν φέτος 242.500 άτομα, έναντι 210.300 ατόμων ένα χρόνο πριν. Η καθαρή αύξηση ανέρχεται σε 32.200 άτομα.

Με βάση τους ορισμούς της ίδια της ΕΛΣΤΑΤ (που τις αντιγράφει από την Eurostat), “υποαπασχολούμενοι” θεωρούνται όσοι απασχολούνται τόσο λίγες ώρες, που μοιάζουν περισσότερο με τους άνεργους!

Ιδού, λοιπόν, το μέγιστο “επίτευγμα” της μνημονιακής συγκυβέρνησης στο καλύτερο από άποψη απασχόλησης τρίμηνο του έτους, το οποία μάλιστα ήταν και “τρίμηνο ανάπτυξης” μετά από έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης: **Κατάφερε να αυξήσει τις κάπως υποφερτές θέσεις απασχόλησης κατά 18.600 και τις θέσεις των απασχολούμενων που μοιάζουν περισσότερο με άνεργους κατά 32.200.**

Δηλαδή, στους “ευτυχείς” 18.600 νέους απασχολούμενους που προφανώς αμείβονται- αν αμείβονται- με τον κατώτατο μισθό των 510-580 ευρώ, προστίθενται άλλοι 32.200 αμειβόμενοι με χαρτζιλίκι και μας προκύπτει ο- παρ’ όλα αυτά- καθόλου εντυπωσιακός αριθμός των 50.800 νέων θέσεων απασχόλησης σε αυτή την κόλαση που οι συγκυβερνήτες αρέσκονται να την αποκαλούν “ελληνική αγορά εργασίας”.

Προφανώς, στους 32.200 “χαρτζιλικο- αμειβόμενους” περιλαμβάνεται ικανός αριθμός επιδοματούχων από προγράμματα του ΟΑΕΔ, καθώς επίσης και οι εργαζόμενοι για λίγες εβδομάδες στην ελληνική “βαριά βιομηχανία”, τρομάρα μας!

Εντρυφώντας λίγο ακόμη στα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, που αναφέρονται στην έκτη σελίδα του σχετικού δελτίου της ΕΛΣΤΑΤ (που να “προφτάσουν” να φτάσουν μέχρι εκεί οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης), προκύπτουν τα εξής πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για το “θαύμα” που συντελείται αυτή τη στιγμή όχι μόνο στο μέτωπο της εργασίας, αλλά και στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας, καθόσον οι εξελίξεις γύρω από την απασχόληση καθρεφτίζουν εν πολλοίς και την πορεία των επιμέρους κλάδων της οικονομικής δραστηριότητας (τα στοιχεία αναφέρονται και πάλι στο τρίτο τρίμηνο του 2014 σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2013).

-Ο αριθμός των απασχολούμενων στον τουρισμό και στην εστίαση αυξήθηκε κατά 51.000 άτομα. Θέσεις προσωρινές, αμειβόμενες κατά τα κέφια των εργοδοτών. Στην πλειονότητά τους αυτοί οι απασχολούμενοι του καλοκαιριού έχουν πυκνώσει και πάλι τις φάλαγγες των ανέργων.

-Στους παραγωγικούς κλάδους της οικονομίας συνεχίζεται η μείωση της απασχόλησης. **Στη μεταποίηση οι απασχολούμενοι μειώθηκαν κατά 10.100, στις κατασκευές κατά 12.800 και στη γεωργία κατά 5.200 άτομα.**

-Μειωμένη κατά 1.400 άτομα είναι η απασχόληση και στο εμπόριο, τον κλάδο με τις περισσότερες θέσεις εργασίας, που σε άλλες εποχές αποτελούσε το κυριότερο ανάχωμα κατά της ανεργίας. Στη διάρκεια της κρίσης "έχασε" πάνω από 200.000 θέσεις εργασίας.

-Στον τομέα των τραπεζών και της ιδιωτικής ασφάλισης η απασχόληση μειώθηκε κατά 20.700 άτομα. Μέσα σε μόλις ένα χρόνο χάθηκε το 19% των θέσεων εργασίας (από 109.300 σε 88.600), γεγονός που προφανώς οφείλεται στη συγκεντροποίηση του κλάδου και στην "άνεση κινήσεων" που παρέχει το μνημονιακό εργασιακό καθεστώς στους τραπεζίτες.

-Μείωση καταγράφηκε και στην απασχόληση στη δημόσια διοίκηση, την άμυνα και την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, κατά 13.200 άτομα.

Αξίζει, τέλος, να αναφερθεί η αύξηση των απασχολούμενων στον τομέα της εκπαίδευσης κατά 12.100 άτομα. Μια τέτοια αύξηση μέσα στο κατακαλόκαιρο, που τα σχολεία δεν λειτουργούν, πιστεύω ότι απλώς καταγράφει τις νέες "ημέρες δόξης" που ζει η παραπαιδεία με την καθιέρωση του "νέου λυκείου" και των "τραπεζών θεμάτων". Τα φροντιστήρια λειτουργούν πλέον με εντατικούς ρυθμούς όλο το καλοκαίρι και σε αυτά "προετοιμάζονται" οι μαθητές όλων των τάξεων του λυκείου, με την ανάλογη βεβαίως οικονομική επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού...

Πηγή:imerodromos